

5. Справочник, ч 2 «Пожарная опасность веществ и материалов» под ред. Рябова И.В. –М.: Издательство литературы по строительству, 1970
6. Химическая энциклопедия, том 2, под ред. Кунянц И.Л. -М.: Советская энциклопедия, 1990
7. Швайкова М.Д. Токсикологическая химия. –М. : Медицина, 1975
8. Щербина О.М. Токсичність вогнегасних речовин (галоїдовуглеводнів). –Львів, Пожежна безпека, 2002, №2.

УДК 665.7.035.3 + 661.185

В.Г. Слободяник, В.В. Шибанов, д-р хім. н., проф., І.Й. Маршалок
(Українська академія друкарства),
В.І. Слободяник (Львівський інститут пожежної безпеки МНС України)

ВПЛИВ ПРИРОДИ ПОВЕРХНЕВО-АКТИВНИХ РЕЧОВИН НА ТЕМПЕРАТУРИ СПАЛАХУ ЕМУЛЬСІЙ

Методом тигельної пічки досліджено вплив молекулярної маси поверхнево-активних речовин, поверхневого натягу та розподілу за розмірами частинок емульсій на температури їх спалаху.

Дослідження пожежонебезпечних характеристик емульсій на основі нафтових розчинників і води залишається актуальною задачею, яка потребує докладного вивчення [1,2]. Ра-ніше було запропоновано використовувати емульсії типу нафтовий розчинник – вода для ви-мивання флексографічних фотополімерних друкарських форм [3]. Для забезпечення подаль-шого практичного використання таких емульсій у поліграфії важливим було вивчення їх по-жежонебезпечних характеристик.

Тому метою нашої роботи було дослідження температур спалаху емульсій нафтового розчинника у воді в залежності від фізико-хімічних параметрів поверхнево-активних речо-вин (ПАР) та характеристик емульсій.

Досліджували емульсії, які складалися з нафтового розчинника сольвент нафтовий (ГОСТ 10214–78) у кількості 30–50 % ваг., дистильованої води в кількості 50–70 % ваг. та однієї з наступних ПАР: проксанол 268, препарат ОС-20, неонол, синтанол ДС-10, савінол, синтанол АЦСЕ-10. Температури спалаху у відкритому і закритому тиглях визначали за ме-тодикою [4]. Дисперсійний аналіз емульсій виконували методом оптичної мікроскопії [5], статистичну обробку його результатів виконували із застосуванням пакета Statistica. Поверх-невий натяг емульсій визначали за методом відриву кільця [6]. Молекулярну масу ПАР роз-раховували, виходячи з їх брутто-формул, наведених в [7].

Результати дослідження температур спалаху емульсій, стабілізованих різними ПАР на-ведені у таблиці 1.

Як видно з табличних даних, майже для всіх досліджуваних емульсій спостерігається непогана кореляція між температурами спалаху у відкритому і закритому тиглях. Поки що незрозумілим є відхилення, майже у два рази, зафіксоване нами лише у випадку застосуван-ня синтанолу ДС-10. При нагріванні емульсій здійснюється їх розшарування. Швидкість і повнота цього процесу залежать від природи ПАР. При розшаруванні нафтової емульсії ор-ганічна фаза внаслідок меншої питомої маси, розшаровується вище водної, а її випаровуван-ня може відбуватись з більшою швидкістю.

Таблиця 1: Температури спалаху емульсій, стабілізованих різними ПАР^{**}.

ПАР	Температура спалаху емульсії	
	в закритому тиглі, °C	в відкритому тиглі, °C
Савінол	30	29
Проксанол 268	19	19
Синтанол DC-10	37	21
Синтанол АЦСЕ-10	39	39
Препарат ОС-20	21	20
Неонол	28	28
— *	20	20

* – сольвент нафтовий, температура спалаху у відкритому і закритому тиглях за даними [8] дорівнює 20°C; ** – для стабілізації емульсії використовували 0,3% ваг. ПАР.

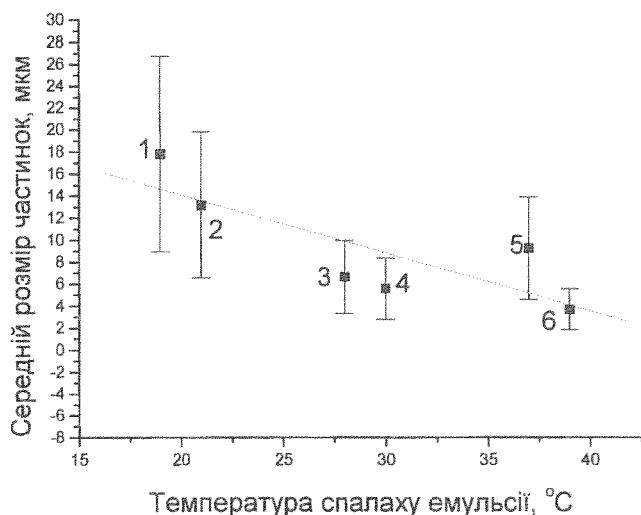

Рис.1. Залежність між середнім розміром дисперсних частинок емульсії та її температурою спалаху у закритому тиглі. ПАР, що входять в склад емульсії: 1 – проксанол 268, 2 – препарат ОС-20, 3 – неонол, 4 – савінол, 5 – синтанол DC-10, 6 – синтанол АЦСЕ-10

Однією з важливих характеристик емульсій є статистичний розподіл гетерофазних частинок. Результати дослідження впливу середнього розміру дисперсних частинок емульсії на температуру їх спалаху у закритому тиглі наведено на рис.1. Видно, що між температурами спалаху емульсій і середнім розміром гетерофазних частинок спостерігається зворотньо пропорційна залежність. Тобто із зменшенням середньостатистичного розміру частинок емульсії спостерігається зростання температури їх спалаху. Можна сказати, що при зменшенні розміру частинок органічної фази удвічі має місце збільшення температури спалаху в закритому тиглі майже на 10 градусів.

На рис.2 зображено залежність між середнім розміром гетерофазних частинок емульсій та їх молекулярною масою. Спостерігається зростання розмірів частинок емульсії із збільшенням молекулярної маси ПАР, що може бути зумовлено зміною фізико-механічних властивостей поверхні ПАР.

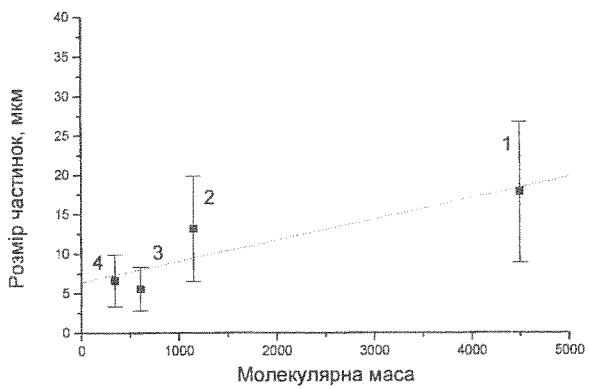

Рис. 2. Залежність між молекулярною масою ПАР, що входять в склад емульсії, та середнім розміром дисперсних частинок емульсії. ПАР, що входять в склад емульсії: 1 – проксанол 268, 2 – препарат ОС-20, 3 – неонол, 4 – синтанол ДС-10.

На основі вищепереданих експериментальних даних побудовано графік залежності температури спалаху емульсій від їх молекулярної маси (рис.3), де спостерігається збільшення температури спалаху емульсій в два рази, при зменшенні молекулярної маси ПАР приблизно в п'ять разів.

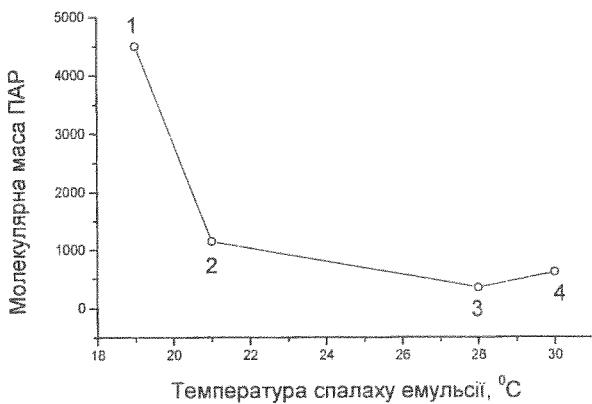

Рис.3. Залежність між молекулярною масою ПАР, що входять в склад емульсії, та її температурою спалаху у закритому тиглі. ПАР, що входять в склад емульсії: 1 – проксанол 268, 2 – препарат ОС-20, 3 – неонол, 4 – синтанол ДС-10.

Важливим параметром, який характеризує розчин для вимивання флексографічних фотополімерних друкарських форм, є його поверхневий натяг.

У таблиці 2 наведені величини поверхневого натягу емульсій, стабілізованих вищезазначеними ПАР, а також відповідні до них температури спалаху у закритому тиглі.

Вищепередані значення можна поділити на дві групи, в яких спостерігається зростання температури спалаху в закритому тиглі із збільшенням поверхневого натягу емульсії, що добре узгоджується з результатами на рис.3.

Таким чином, температури спалаху емульсій, які містять 50% води та ПАР, є вищими від температури спалаху чистого нафтового розчинника. Із зменшенням молекулярної маси ПАР спостерігається зростання температур спалаху емульсій. Аналогічне збільшення поверхневого натягу та зменшення розміру частинок органічної фази емульсії спостерігається при зростанні температури спалаху.

Таблиця 2. Величини поверхневого натягу та температури спалаху в закритому тиглі для емульсій, стабілізованих різними ПАР

ПАР	Поверхневий натяг, Н/м	Температура спалаху у закритому тиглі, °С
Проксанол 268	48,38 ± 0,34	19
Препарат ОС-20	50,73 ± 0,5	21
Неонол	51,91 ± 1,10	28
Савінол	49,20 ± 0,56	30
Синтанол ДС-10	48,96 ± 0,84	37
Синтанол АЦСЕ-10	50,22 ± 0,34	39

ЛІТЕРАТУРА:

1. Слагін Г.І., Шкарабура М.Г., Кришталь М.А., Тищенко О.М. *Основи теорії розвитку і припинення горіння (Скорочений курс).* – Черкаси: ЧПБ, 2001. С. 146–159.
2. Інтернет–сайт www.prot.ru/water.html.
3. Заявка №2002108668, МПК G 03 F 7/32 B 41 M 1/04 Україна. "Проявник для вимивання зображень фотополімерних друкарських форм"/В.В.Шибанов, В.Г.Слободянік (Україна); Заявл. 31.10.2002.
4. ГОСТ 12.1.044–89 "Пожаровзрывоопасность веществ и материалов. Номенклатура показателей и методы их определения", п. 4.4, 4.5.
5. В.Слободянік, В.Шибанов. Стабільність емульсій ароматичний вуглеводень-вода // Комп'ютерні технології друкарства.– Львів: УДД, 2002.– С. 179–183.
6. Скрылев Л.Д. Физические процессы в водных растворах.– Одесса.: ОГУ, 1981.– С.13.
7. Поверхностно-активные вещества: Справочник / Абрамзон А.А., Бочаров В.В., Гаевый Г. М. и др.; под ред. А.А. Абрамзона, Г.М. Гаевого.– Л.: Химия, 1979. – С. 303, 315.

УДК 624.074.04

Фіцик В.С., Демчина Б.Г., д-р.т.н. (НУ “Львівська політехніка”)

Юзьків Т.Б., к.т.н., Половко А.П.

(Львівський інститут пожежної безпеки МНС України)

СПРОЩЕННЯ РОЗРАХУНКУ ДВОМІРНОЇ ТЕМПЕРАТУРНОЇ ЗАДАЧІ ШЛЯХОМ ПРИВЕДЕННЯ ЇЇ ДО ОДНОМІРНОЇ

Запропонована методика “розмазування” різновідніх включень матеріалів по ширині плоских конструкцій за допомогою перехідних коефіцієнтів. Це дає можливість використовувати розв’язок одномірної температурної задачі для конструктивних багатошарових систем з періодично змінними властивостями матеріалів по перерізу, що суттєво спрощує розрахунок з достатньою для інженерних підходів точністю та значно зменшує комп’ютерний час розрахунку.

Сьогодні ринок України пропонує для масового застосування у будівництві багатошарові архітектурно-конструктивні системи з нерозбірною опалубкою із пінополістиролу (ППС). До їх числа належать такі системи як ТЕРМОДІМ, ГОЛЬДПЛАН [1] (рис.1) та ПЛАСТБАУ [2]. Ці системи дають можливість спорудження багатошарових залізобетонних